

Janusz Kruk, Jan Machnik, Sarunas Milisauskas, Piotr Radwan

Bronocice, gm. Działoszyce, woj.
kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 11, 21-23

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARYCZ,
woj.krakowskie
Stanowisko 8

Muzeum Żup Krakowskich
Wieliczka

Badania prowadził mgr Adam Szybowicz. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Pierwszy sezon badań. Osada kultury lendzielskiej.

Stanowisko zostało odkryte podczas badań powierzchniowych. Położone jest w pobliżu potoku Malinówka na wzgórzu "Tobołka", zwanym również górą "Pagory".

Założono cztery wykopy o łącznej powierzchni około 100 m². Wykopy zlokalizowano przy krawędzi zapadliska, w bliskiej odległości od siebie. We wszystkich wykopach pod warstwą humusu na głębokości około 40 cm wystąpiła warstwa bardzo zbitej, twardej ziemi, barwy siwo-popielatej, w której znaleziono liczne fragmenty ceramiki, wyroby krzemienne i kamienie. W wykopach III i IV na głębokości 40 cm odkryto jamę o nieckowatym przekroju. Wypełniła ją czarno-brunatna ziemia zawierająca dużą ilość ceramiki oraz liczne wyroby krzemienne. W głębszej części jamy znajdowało się palenisko wyłożone polepą. Jama prawdopodobnie pełniła funkcję produkcyjną.

Materiały pochodzące z wyżej wymienionej osady należy łączyć z grupą pleszowską kultury lendzielskiej.

BĘDKOWICE, gm.Sobótka
woj.wrocławskie
Stanowisko 15a

patrz
wczesne średniowiecze

BIAŁA, gm.Trzcianka
woj. piłskie
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki

BRONOCICE, gm.Działoszyce
woj.kieleckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej Zakład Archeologii
Małopolski w Krakowie,
State University of New York,
Buffalo, USA

Badania prowadził dr Janusz Kruk pod naukowym kierownictwem prof.dr.Jana Machnika i prof.dr.Sarunasa Milisauskasa. Autor sprawozdania - Piotr Radwan. Czwarty sezon ba-

dań. Osiedle neolityczne, kultury pucharów lejkowatych, ślady osadnictwa schyłkowej fazy cyklu polgarskiego.

Prace prowadzone były w obrębie wszystkich trzech jednostek morfologicznych stanowiska /rejon A, B, C/. Wykonano 6 wykopów o łącznej powierzchni 6 arów. W obrębie wykopów przebadano 43 obiekty archeologiczne w postaci jam osadowych oraz trzy odcinki rowów obronnych.

Celem ostatniego sezonu badań było uzupełnienie dotychczasowych wiadomości na temat szczególnie intensywnego osadnictwa obserwowanego już w latach ubiegłych w rejonie B, a także weryfikacja przebiegu rowów w rejonie C i rowu oddzielającego rejon B i A.

Jeden z wykopów w rejonie B usytuowany na jego kulminacji przylegał bezpośrednio do wykopu z poprzedniego roku w obrębie którego odkryto domniemaną budowlę glinobitą. /Inf. Arch. Badania 1976/. Prace tegoroczne dostarczyły dodatkowych informacji na temat usytuowania różnego rodzaju obiektów nieruchomych być może związanych funkcjonalnie z w/w budowlą. Zbadano jamy osadowe, w których oprócz znacznych ilości ceramiki, narzędzi krzemiennych i kościanych odkryto w jednej z nich duże skupisko kości zwierzęcych, a w innej kilka ciężarków tłackich.

Na południowym stoku rejonu B badano kompleks jam o charakterze przydomowym. Wśród nich na szczególną uwagę zasługują dwie jamy "ze stopniem", na których w obydwu przypadkach stwierdzono paleniska. W jednej z nich znaleziono rozdrobione kości szkieletu ludzkiego. Obok fragmentów czaszki wystąpiły paciorki z małej rzeczonej. W niewielkiej odległości od nich odkryto fragment pierwotnego poziomu użytkowego domostwa a na nim znaczną ilość materiału zabytkowego. W jamie sąsiadującej z nim znaleziono kilka naczyń używanych do warzenia soli /?/. W górnych warstwach jam całego kompleksu stwierdzono warstwy przepalenia. W obrębie wykopu przebadano też głęboką jamę w której znajdowała się otrzymana ilość krzemieni w tym znaczna część łusek.

Wykopy usytuowane w rejonie C pozwoliły na zweryfikowanie przebiegu rowu nr 2 odpowiadającego prawdopodobnie młodziej fazie KPL, a także na spenetrowanie powierzchni otocznej przez ten rów. Stwierdzono tylko niewielką ilość jam osadowych z bardzo niewielkim materiałem archeologicznym.

Na wypłaszczeniu między rejonami A i B badano rów biegnący od naturalnego obrywu ku dolinie rzeki od N lekkim łukiem w kierunku SW. Profil tego szerokiego /w górnej części 7 m, głębokość 5 m/ rowu pozwala na zbadanie jego konstrukcji jak i kolejnych etapów destrukcji. W jego wypełnisku znaleziono bardzo liczny materiał zabytkowy.

Badania tegoroczne pozwoliły na rozwiązanie wielu problemów stanowiska. Dostarczyły bardzo liczny materiał ceramiczny, narzędzi krzemiennych i kościanych a także zwie-

rzęcych szczątków kostnych. Prowadzona też systematyczna flotacja prób pobieranych z wypełniak wszystkich obiektów dostarczająca bogatego zespołu szczątków roślinnych.

Wyniki przeprowadzonych dotąd prac wskazują, że na stanowisku przeważają ślady najmłodszej fazy KPL, odznaczające się silnym udziałem elementów wczesnego i klasycznego stylu badenckiego. Licznie reprezentowana jest również małopolska faza klasyczna tej kultury. Słabiej natomiast występuje osadnictwo schyłku cyklu polgarskiego stwierdzone jedynie w najwyższej części stanowiska.

Seria 13 dat radiowęglowych datuje osadę w Bronocicach na XXXI - XXIV w. pne.

BRZEŚĆ KUJAWSKI
woj.włocławskie
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Ryszard Grygiel/autor sprawozdania/, przy współudziale Piotra Boguckiego. Finansowi: WKZ we Włocławku, Urząd Miasta i Gminy w Brześciu Kujawskim oraz Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Kontynuacja badań z lat 1933-1939, 1952-1976. Osada wielokulturowa:

- 1/ślady osadnictwa kultur tyloczakowych z późnego paleolitu,
- 2/osada kultury ceramiki wstęgowej rytej z wczesnego neolitu,
- 3/osada i cmentarzysko grupy brzeako-kujawskiej kultury lendzielskiej ze środkowego neolitu,
- 4/ślady osadnictwa kultury pucharów lej-kowatych ze środkowego neolitu oraz kultury amfor kulistych i kultury ceramiki sznurowej z późnego neolitu,
- 5/osada kultury trzcinińskiej z II okresu epoki brązu,
- 6/osada kultury grobów kłozowych z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego,
- 7/ślady osadnictwa kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i okresu rzymskiego.

Badania, będą kontynuacją badań K. Jażdżewskiego i S. Madajskiego z lat 1933-1939, M. i W. Chmielewskich z roku 1952 oraz autora sprawozdania z roku 1976, objęły północną część stanowiska. Nadal zachowano uprzednio stosowany system eksploracji odcinków o wymiarach 5x5m.